ולא תקוזו כפר לנוס אל עיר מקלטו כשוב
לשבת בארץ עד מות הכהן ולא תחניפו את
הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את
הארץ ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה
כי אם בדם שפכו ולא תטמא את הארץ אשר
אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני
יהוה שכן בתוך בני ישראל

ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן
מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני
משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל
ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה
בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את
נחלת צלפחד אחינו לבנתיו והיו לאחד מבני
שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת
אבתינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם
ומגרל נחלתנו יגרע ואם יהיה היובל לבני ישראל
ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם
ומנחלת מטה אבתינו יגרע נחלתן ויצו משה את
בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף
דברים זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד
לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת
מטה אביהם תהיינה לנשים ולא תסב נחלה לבני
ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה
אבתיו ידבקו בני ישראל וכל בת ירשת נחלה
ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה
תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת
אבתיו ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש
בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל כאשר צוה
יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד ותהיינה
מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד
לבני דודיהן לנשים ממשפחת בני מנשה בן יוסף
היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן
אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד
משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין
פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב אחד עשר
יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע